

Danielin kirja - Numero kuusitoista

प्रतीक

Jeff Pippenger

2023-12-11

Ennen kuin käsittelemme Danielin kirjan kolmatta lukua, tarkastelemme erästä profeetallista symboliikkaa, joka saattaa auttaa meitä ymmärtämään luvun täydellisemmin. Pyhä Henki käyttää Danielia, Hananjaa, Miisaelia ja Asarjaa edustamaan tiettyjä profeetallisia symboleja sen asiayhteyden perusteella, jossa heitä käytetään. Ensimmäisessä luvussa heidät esitetään neljänä kelpoisena miehenä ilman erottelua aina luvun loppuun asti, jossa Daniel yksilöidään sellaiseksi, jolla on lahja ”ymmärtää kaikkia näkyjä ja unia”.

Näille neljälle nuorukaiselle Jumala antoi tiedon ja taidon kaikessa kirjallisuudessa ja viisaudessa; ja Daniel sai ymmärryksen kaikissa näyissä ja unissa. Daniel 1:17.

Ensimmäisessä luvussa he edustavat ”neljän” vertauskuvana Jumalan kansaa viimeisinä päivinä kautta koko maailman. ”Neljä” on maailmanlaajuisuutta edustava vertauskuva, ja kaikki profeetat puhuvat viimeisistä päivistä. Ensimmäisen luvun neljä arvollista miestä edustavat viimeisten päivien Jumalan kansaa, ja jakeessa seitsemäntoista tehdään ensimmäisen kerran ero Danielin ja kolmen arvollisen miehen välillä; tämä edustaa ”kolmen ja yhden yhdistelmän” vertauskuvaa.

Kolmen ja yhden yhdistelmän vertauskuva esiintyy toistuvasti inspiroidussa sanassa. Asiayhteydestä riippuen se edustaa useita totuuksia. Se kuvaa niiden kolmen enkelin sanoman historiaa, jotka alkoivat ”lopun aikana” vuonna 1798 ja päättyivät koetusajan päättyessä. Kaikki kolme sanomaa olivat edustettuina ensimmäisen enkelin liikkeessä, ja tätä liikettä seuraa Ilmestyskirjan kahdeksastoista luvun neljäs enkeli; näin ollen kyseessä on kolmen ja yhden yhdistelmä.

Tietyissä asiayhteyksissä se voi edustaa Milleriittisen historian ensimmäisen enkelin sanoman liikettä numeron yksi avulla yhdistettynä kolmannen enkelin sanoman liikkeeseen numeron kolme avulla. Näin ollen ”kolmen ja yhden yhdistelmä” voidaan esittää myös ”yhden ja kolmen yhdistelmänä”. Symbolinen ”kolme–yksi–yhdistelmä” toimii symbolina joko siten, että yksi edeltää kolmea, tai siten, että kolme edeltää yhtä. Nebukadnessarin pätsissä, Danielin kirjan kolmannessa luvussa, näemme ensin kolme miestä, ja sitten neljännen, joka oli Jumalan Pojan kaltainen.

Ja nämä kolme miestä, Sadrak, Meesak ja Abednego, putosivat sidottuina tulisen pätsin keskelle. Silloin kuningas Nebukadnessar hämmästyí, nousi kiireesti ja puhui neuvonantajilleen sanoen: Emmekö me heittäneet kolme sidottua miestä tulen keskelle? He vastasivat ja sanoivat kuninkaalle: Totisesti, oi kuningas. Hän vastasi ja sanoi: Katso, minä näen neljä miestä irti päästettyinä kävelemässä tulen keskellä, eivätkä he ole vahingoittuneet; ja neljännen hahmo on Jumalan Pojan kaltainen. Daniel 3:23–25.

Epäilemättä on olemassa täysin jumalallinen syy ja tarkka historiallinen tosiasia, jotka ilmoittaisivat meille, miksi Danielia ei esitetty kolmannen luvun kultaisen kuvan kumarruspalveluksessa, mutta eräs profeetallinen syy on se, että jos Daniel olisi ollut läsnä, hän olisi rikkonut tulisessa pätsissä ilmenevän kolmen-ja-yhden yhdistelmän profeetallisen symboliikan. Gideonin tapauksessa kyse oli Gideonista ja hänen kolmesta sadan miehen joukostaan. Kristus oli usein kolmen opetuslapsen kanssa.

Ja kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin, Jaakobin ja tämän veljen Johanneksen ja vei heidät erilleen korkealle vuorelle. Ja hän kirkastui heidän edessään; ja hänen kasvonsa loistivat niin kuin aurinko, ja hänen vaatteensa tulivat valkeiksi niin kuin valo. Matteus 17:1, 2.

Yksi-ja-kolme tai kolme-ja-yksi; se on sama vertauskuva, sillä ne kaikki edustavat jotakin viimeisten päivien profeetallista osatekijää, ja viimeiset päivät ovat tuomion päiviä. Tuomion päivät alkoivat vuonna 1798 sen julistuksen myötä, että tutkiva tuomio alkaisi 22. lokakuuta 1844. Ja tuomion päivät jatkuvat siihen saakka, kunnes ihmisen koetusaika alkaa sulkeutua pian tulevan sunnuntailain myötä, samalla kun Jumalan toimeenpanevat tuomiot alkavat ja asteittain voimistuvat, kunnes koetusaika sulkeutuu kokonaan ja seitsemän viimeistä vitsausta tapahtuvat. Nebukadnessarin pätsissä ne kolme urhoa, joihin Kristus myöhemmin yhtyi, edustavat lippumerkkiä. Kultaisen kuvan vihkimisessä olivat läsnä kaikki ne kansakunnat, joista Nebukadnessarin valtakunta koostui.

Ja hän kohottaa viirin kaukaisille kansoille ja viheltää niitä maan äärestä; ja katso, ne tulevat nopeasti, kiiruhtaen. Jesaja 5:26.

Danielin vankeuden seitsemänkymmentä vuotta on toinen olennainen vertauskuva, joka on tunnistettava, ja se esiintyy toistuvasti inspiroidussa Sanassa. Jojakimista Kyyrokseen ulottuva ajanjakso edustaa Danielin vankeuden kirjaimellista seitsemääkymmentä vuotta. Toisessa Aikakirjassa seitsemänkymmentä vuotta kuvaa ajanjaksoa, jolloin maa lepäisi ja nauttisi sapateistaan. Jesajan kirjan luvussa 23 seitsemänkymmentä vuotta kuvaa Yhdysvaltojen historiaa vuodesta 1798 sunnuntailakiin saakka, ja näin tehdessään ne kuvaavat myös republikaanisuuden sarven ja todellisen protestantismien sarven rinnakkaisia historioita. Sisär White rinnastaa seitsemänkymmentä vuotta paavillisten pimeiden aikojen tuhanteen kahteensataan kuuteenkymmeneen vuoteen.

”Tänä päivänä Jumalan seurakunta on vapaa viemään jumalallisen suunnitelman kadonneen ihmissuvun pelastamiseksi päätökseen. Monien vuosisatojen ajan Jumalan kansa kärsi vapauksiensa rajoittamisesta. Evankeliumin saarnaaminen sen puhtaudessa oli kielletty, ja mitä ankarimpia rangaistuksia langetettiin niille, jotka uskalsivat olla tottelematta ihmisten määräyksiä. Tämän seurauksena Herran suuri moraalinen viinitarha oli lähes kokonaan hoitamatta. Kansalta riistettiin Jumalan sanan valo. Erehdysten ja taikauskon pimeys uhkasi pyyhkiä pois todellisen uskonnon tuntemuksen. Jumalan seurakunta maan päällä oli tämän pitkän armottoman vainon ajan aivan todellisesti vankeudessa, samoin kuin Israelin lapset olivat pakkosiirtolaisuuden aikana vankeina Babylonissa.” Prophets and Kings, 714.

Kun ymmärretään, että vertauskuvana ne seitsemänkymmentä vuotta edustavat myös pimeän keskiajan tuhatta kahtasataa kuuttakymmentä vuotta, silloin ilmaus ”kolme ja puoli vuotta” eli ”neljäkymmentäkaksi kuukautta” eli ”aika, ajat ja puoli aikaa”, jotka vertauskuvallisesti edustavat pimeää keskiaikaa, laajentavat vertauskuvallisten seitsemänkymmenen vuoden merkitystä ja sovellusta.

Danielin kirjassa seitsemänkymmentä vuotta määritellään ajaksi ensimmäisen sanoman voimaannuttamisesta tuomioon saakka. Tuo ajanjakso on olemassa jokaisessa pyhässä uudistusliikkeessä, ja siten seitsemänkymmentä vuotta edustaa muitakin totuuden linjoja, jotka eivät korosta ajan elementtiä vaan käsittelevät ajanjakson tarkoitusta. Esimerkiksi Malakia esittää seitsemänkymmenen vuoden ajanjakson aikana, jolloin liiton sanansaattaja puhdistaa Leevin pojat. Sisär White yhdisti Malakian kuvaaman leeviläisten puhdistamisen Kristuksen kahteen temppelin puhdistamiseen. Sama ajanjakso on sadan neljänkymmenenneljän tuhannen sinetöimisen aikaa. Se on myös se ajanjakso, jolloin myöhäissade vuodatetaan vähitellen. Sama ajanjakso on myös pedon kuvan koetuksen aika, joka johtaa pedon merkkiin. Ajanjakso on myös profeetallinen ”valmistuspäivä”, joka johtaa sunnuntailakiin ja joka on myös ”sapatin päivä”. Ajanjakso sisältää hajottamisen aikoja ja kokoamisen aikoja, jotka molemmat ovat ”seitsemän ajan” osatekijöitä.

Danielin kirjassa Jojakim on ensimmäisen sanoman voimaannuttamisen vertauskuva. Suhteessa kahteen häntä seuraavaan kuninkaaseen hän on yksinkertaisesti ensimmäinen kolmesta enkelistä, jotka johtavat tuomioon ja päätyvät siihen. Kyyros on vertauskuva paitsi sunnuntailaista, myös vapautuksen ”merkki”. Daniel on osa kolmen-ja-yhden yhdistelmää ja myös osa Jumalan kansan nelinkertaista maailmanlaajuista esitystä. Daniel on myös Elia-sanansaattajan vertauskuva, ja hän esikuvaa myös Johannesta Ilmestyskirjassa. Hän on myös vertauskuva niistä, jotka vastaanottavat Jumalan sinetin. Nimi ”Daniel” merkitsee ”Jumalan tuomaria” tai ”tuomion Jumalaa”, joten hän on sen tähden tuomion vertauskuva, ja myös Laodikean, sillä Laodikea merkitsee ”tuomittua kansaa” tai ”tuomion alaista kansaa”. Laodikean tuomio perustuu viime kädessä siihen, että he hylkäävät sen tiedon, joka avataan sineteistään Danielin kirjassa.

Nebukadnessar on sekä Yhdysvaltojen republikaanisen että todellisen protestanttisen sarven vertauskuva, ja hän on myös Yhdysvaltojen vertauskuva sen alusta sen loppuun asti. Kun saavumme Danielin kirjan lukuihin neljä ja viisi, havaitsemme, että Nebukadnessar edustaa ”lopun aikaa” vuonna 1798, ja Belsassar edustaa sunnuntailakia. Nebukadnessarista tuli ”seitsemän ajan” rangaistuksen päättyessä kääntynyt, karitsan kaltainen hallitsija, mutta hänen poikansa päätyy puhumaan lohikäärmeen tavoin juuri ennen tuhoaan.

”Baabelin viimeiselle hallitsijalle, samoin kuin esikuvallisesti sen ensimmäiselle, oli tullut jumalallisen Vartijan tuomio: 'Oi kuningas, ... sinulle julistetaan: valtakunta on otettu sinulta pois.' Daniel 4:31.” Prophets and Kings, 533.

Danielin ensimmäinen luku esittää milleriittiliikkeen historian 11. elokuuta 1840:stä 22. lokakuuta 1844:ään saakka. Se esittää myös aikaa 11. syyskuuta 2001:stä sunnuntailaiksi saakka. Se esittää myös ensimmäistä kolmen enkelin sanomista, jotka niin ikään edustavat Yhdysvaltain historian toista profeetallista vertauskuvaa vuodesta 1798 aina sunnuntailakiin saakka.

Ehkä Danielin ensimmäisen luvun tärkein esitys on se, että se on ensimmäinen asia, joka mainitaan siinä profeettallisessa kirjassa, joka muodostuu Danielin kirjasta ja Ilmestyskirjasta yhdessä. Se on ensimmäinen niistä kolmesta profeettallisesta koetuksesta, jotka profetian tutkijan on hallittava. Se on se, mikä täytyy ”syödä”, jotta seuraavat koetukset voidaan läpäistä.

Varhaisissa kirjoituksissa, kuten näissä artikkeleissa on jo useammin kuin kerran siteerattu, sisar White yksilöi yhdessä kappaleessa Kristuksen historian kolmivaiheisen koetusprosessin, ja sitten seuraavassa kappaleessa hän yksilöi milleriläisen historian kolmivaiheisen koetusprosessin. Hän osoittaa, että ne, jotka Kristuksen aikana hylkäsivät Johanneksen sanoman, eivät voineet hyötyä Jeesuksen opetuksista. Seuraava kappale tekee sille, joka tahtoo nähdä, mahdolliseksi ymmärtää, että milleriläisten ensimmäinen koetus oli William Miller, jonka sisar White osoittaa olleen sekä Johannes Kastajan että Elia esikuvaama. Nämä ensimmäisen koetuksen kaksi todistajaa vahvistavat, että Danielin ensimmäinen luku on Elia sanoma. Jos ensimmäinen luku hylätään, toisesta ja kolmannesta luvusta ei voi olla mitään hyötyä.

Jeesus ja toinen enkeli seurasivat omissa historiallisissa vaiheissaan Johannes Kastajaa ja ensimmäistä enkeliä. Jeesuksen jälkeen tuli ristin tuomio, ja kolmas enkeli saapui, kun tutkiva tuomio alkoi. Opetuslasten pettymys ristillä on esikuva suuresta pettymyksestä 22. lokakuuta 1844. Danielin ensimmäinen luku on Elia, sellaisena kuin Johannes Kastaja ja William Miller häntä edustavat, mutta sitä ei voida erottaa toisesta ja kolmannesta luvusta. Yhdessä nämä luvut ovat iankaikkinen evankeliumi, joka on aina kolmivaiheinen profeettallinen koettelevan sanoman kokonaisuus, joka synnyttää ja sitten erottaa kaksi palvojien luokkaa. Sen tähden, jos nämä kolme lukua erotettaisiin toisistaan, se olisi toinen evankeliumi.

Mutta vaikka me tai enkeli taivaasta julistaisi teille jotakin muuta evankeliumia kuin sen, minkä me olemme teille julistaneet, hän olkoon kirottu. Niin kuin olemme ennen sanoneet, niin sanon nyt jälleen: jos joku julistaa teille jotakin muuta evankeliumia kuin sen, minkä te olette vastaanottaneet, hän olkoon kirottu. Galatalaiskirje 1:8, 9.

Danielin ensimmäinen luku valmistaa tietä sille, että liiton sanansaattaja äkisti tulee temppeliinsä, ja se edustaa myös ääntä, joka huutaa erämaassa. Erämaa esitetään hajaannuksen aikana, jolloin pyhäkköä ja sotajoukkoa tallataan jalkoihin. Danielin ensimmäisessä luvussa Daniel on erämaassa, hajalleen sirotettuna ja orjuutettuna. Ensimmäisen luvun sanoma valmistaa tietä toisen luvun sanomalle, jossa Kristus puhdistaa ja tekee liiton Leevin poikien kanssa. Leevin pojat tunnistetaan Jumalan valitun kansan vertauskuvaksi, sillä he seisoivat uskollisesti Mooseksen rinnalla Aaronin kultaisen kuvapatsaan kriisissä, ja myös Danielin kolmas luku on kultaisen kuvapatsaan kriisi.

Sadrak, Mesak ja Abednego ovat niiden leeviläisten kaltaisia, jotka on puhdistettu etukäteen kultaisen epäjumalankuvan ”pedon kuvan” koetusta varten. Seremoniassa Nebukadnessar järjestää orkesterin, Tyyron portto laulaa laulut, ja luopiollinen hengellinen Israel kumartuu maahan ja sitten tanssii alastomana musiikin tahdissa kultaisen epäjumalankuvan ympärillä.

Danielin kirja ja Ilmestyskirja ovat sama kirja, ja Kristus Alfana ja Omegana on nyt avaamassa sinettejä siitä kirjasta, joka edustaa Jeesuksen Kristuksen ilmestystä. Aivan ensimmäinen totuus, jonka Hän asettaa tuohon kirjaan, on kolmen enkelin sanoma. Danielin kolme ensimmäistä lukua

ovat kolmen enkelin sanoma. Ne totuudet, jotka liittyvät Ilmestyskirjan neljännentoista luvun kolmeen enkelin sanomaan, saatetaan täydellisyyteen, kun tunnustetaan, että ne mainittiin ensimmäisen kerran Danielin kolmessa ensimmäisessä luvussa. Ilmestyskirjan neljännessätoista luvussa ne määritellään iankaikkiseksi evankeliumiksi, ja ne lentävät taivaan laella, ilmaisten siten sen sanoman, joka esitetään koko maailmalle viimeisinä päivinä. Danielin kolmessa ensimmäisessä luvussa havainnollistetaan niiden miesten ja naisten kokemusta, jotka vievät tuon sanoman maailmalle. Ilmestyskirjan neljästoista luku on ulkoinen totuuslinja, joka vertauskuvien avulla esittää kolmen enkelin sanoman. Iankaikkinen evankeliumi ja kunkin kolmen enkelin sanoma saatetaan täydellisyyteen sisäisen totuuslinjan kautta, jota Danielin kolme ensimmäistä lukua edustavat.

Ensimmäiset kolme lukua edustavat monia ihmeellisiä totuuksia, ja yksi niistä totuuksista on se, että nuo kolme sanomaa ovat kolmivaiheinen koetusprosessi, joka muodostuu ruokavaliokoetuksesta, jota seuraa näkökoetus, ja jota puolestaan seuraa lakmuskoe. Epäilemättä on olemassa muitakin tapoja nimetä nuo kolme koetusta, mutta nämä nimitykset voidaan helposti nähdä ensimmäisessä luvussa, ja ne voidaan jälleen nähdä luvuissa yhdestä kolmeen. Nämä kolme lukua on tunnistettava yhdessä yhtenä symbolina.

”Ensimmäinen ja toinen sanoma annettiin vuosina 1843 ja 1844, ja me elämme nyt kolmannen julistuksen alaisina; mutta kaikki kolme sanomaa on yhä julistettava. On nyt aivan yhtä välttämätöntä kuin koskaan ennenkin, että ne toistetaan niille, jotka etsivät totuutta. Kirjoituksin ja suullisesti meidän tulee antaa julistuksen kaikua, osoittaen niiden järjestyksen ja niiden profetioiden sovellutuksen, jotka johtavat meidät kolmannen enkelin sanomaan. Kolmatta ei voi olla ilman ensimmäistä ja toista. Nämä sanomat meidän tulee antaa maailmalle julkaisuissa ja puheissa, osoittaen profeetallisen historian kulussa ne asiat, jotka ovat olleet, ja ne, jotka tulevat.” Selected Messages, kirja 2, 104, 105.

Sillä ei ole merkitystä, oliko toisen ja kolmannen luvun varsinaisen historian välillä vain yksi päivä, yksi viikko tai kaksikymmentä vuotta; ne havainnollistavat vertauskuvallisesti kolmen koetuksen asteittaista koettelemista. Nebukadnessar häikäistyi ja hämmästyti siitä, että Jumala saattoi profeetta Danielin kautta tietää hänen unensa ja antaa siitä niin pätevän selityksen, että se voitiin ymmärtää ainoastaan totuutena. Kuitenkin kolmannessa luvussa Nebukadnessar epäonnistui toisen luvun toisessa koetuksessa, sillä hän päätti asettaa oman ylpeän inhimillisen halunsa sen Jumalan voiman ihmeellisen ilmenemisen edelle, joka osoitti salaisen unen jumalallisen merkityksen.

Pystyttäessään kolmannessa luvussa kultaisen kuvapatsaan hän epäonnistui kolmannessa—lakmustestissä. Sadrak, Meesak ja Abednego läpäisivät lakmustestin. Nebukadnessar sai pedon merkin, ja nuo kolme uskollista saivat Jumalan sinetin. Danielin kolme ensimmäistä lukua on ymmärrettävä Ilmestyskirjan neljäntoista luvun kolmen enkelin sanoman yhteydessä. Niin yksinkertaisilta kuin nämä kolme lukua näyttävätkin, sillä ne ovat niin selkeitä, että niitä yleisesti käytetään kertomuksina kristityille lapsille, ne edustavat todellisuudessa ehkä Jumalan sanan syvällisimpiä kolmea lukua.

Jatkamme Danielin kolmannen luvun käsittelyä seuraavassa artikkelissa.

”Pakanakuninkaan Nebukadnessarin noudattamassa menettelyssä ilmennyt turhamaisuus ja sorto ilmenee meidän aikanamme ja tulee edelleenkin ilmenemään. Historia toistaa itseään. Tällä aikakaudella koetus kohdistuu sapatin viettämiseen. Taivaallinen kaikkeus näkee ihmisten polkevan Jehovan lakia, tehden Jumalan muistomerkin, merkin hänen ja hänen käskyjään pitävän kansansa välillä, mitättömäksi, halveksittavaksi asiaksi, samalla kun kilpaileva sapatti korotetaan, niin kuin suuri kultainen kuvapatsas Duuran tasangolla. Kristityiksi tunnustautuvat ihmiset kehottavat maailmaa viettämään tätä väärää sapattia, jonka he ovat tehneet. Kaikki, jotka kieltäytyvät, asetetaan sortavien lakien alaisiksi. Tämä on laittomuuden salaisuus, saatanallisten voimien juoni, jonka synnin ihminen panee täytäntöön.”
The Youth’s Instructor, 12. heinäkuuta 1904.